

A Nyugat-dunántúli Régió mentődolgozóinak felkészültsége tömeges közlekedési balesetek felszámolásában

Skoda Szabolcs^{1,3}, Berente Ágnes², Betlehem József³

¹Országos Mentőszolgálat Nyugat-Dunántúli Regionális Mentőszervezet,
Lenti Mentőállomás

²Országos Mentőszolgálat Főigazgatóság

³Pécsi Tudományegyetem Egészségtudományi Kar Sürgősségi Ellátási és
Egészségpedagógiai Intézet

Összefoglalás

Bevezetés: A tömeges balesetek döntő többségét a közlekedési balesetek teszik ki. Ilyen helyzetekben a sérültek nagy számán túl az elszenvedett sérülések típusa és összetettsége is komoly feladat elé állítja a mentőszemélyzetet.

Vizsgálatunk célja volt, hogy felmérjük az Országos Mentőszolgálat Nyugat-dunántúli Régiójában a tömeges balesetek kezelése kapcsán a mentődolgozók felkészültségét.

Módszer: A szükséges kutatási engedélyek beszerzését követően a keresztmetszeti vizsgálatot önkitöltős saját szerkesztésű kérdőívvel végeztük, mely során biztosítottuk a dolgozók önkéntes részvételét és a válaszaik anonim kezelését.

A célpopuláció a Régió 26 mentőállomásának kivonuló állománya volt, a vizsgálat mintáját mentőorvosok, mentőtisztek, szakképzett mentőápolók és szakképesítés nélküli mentőápolók adták. A kérdőívben a demográfiai adatok felvétele mellett vizsgálatra került a 38/2012. számú Főigazgatói Utasításban foglalt követelmények ismerete is. Az adatok felvételére 2013 májusa és 2013 szeptembere között került sor. Az adatokat SPSS Statistics Version 20 szoftver segítségével rögzítettük és végeztük el a leíró és matematikai statisztikai számításokat. A statisztikai elemzéshez khi-négyzet próbát és egyutas varianciaanalízist (ANOVA) alkalmaztunk.

Eredmények: Az eredmények alapján a mentődolgozók válaszai legtöbb esetben arról tanúskodnak, hogy tömeges balesetek felszámolására vonatkozó felkészültségük ismeretszintje alapvetően elegendő ($p=0,00$). Továbbképzési lehetőségként legtöbb esetben megrendezett tömeges baleseti szituációt javasolnak, mellyel ismeretanyaguk bővítését, ellenőrzését évente látják biztosítottnak ($p=0,06$).

Következtetések: A Régió mentődolgozói megfelelően elsajátították a Főigazgatói Utasításban foglaltakat, melyet a vizsgálat során elért eredményeik is igazolnak. A nemzetközi szakirodalommal összhangban a tömeges kárhelyekre való felkészülést megrendezett szimulációkkal célszerű gyakorolni, azonban ezek a szituációk és az elméleti továbbképzések nem helyettesítik a helyszínen szerzett tapasztalatot.

Kulcsszavak: tömeges baleset, továbbképzés, kivonuló állomány, felkészültség

Preparedness of emergency care workers in Western Transdanubia for managing mass traffic collisions

Summary

Introduction: Traffic collisions account for a high proportion of mass accidents. Not only the high number of injured, but also the types and complexity of injuries is challenging for the emergency care personnel in such cases. The aim of our research was to examine the preparedness of emergency care personnel working for the Hungarian National Ambulance Emergency Service in Hungary's Western Transdanubia Region, in case of mass accidents.

Method: After acquiring the required research authorizations, we completed the cross-sectional study with the help of a self-filling questionnaire assembled by our research group. We assured voluntary participation of workers and anonymity of data management.

Target group of our research was the patrol personnel of the 26 ambulances in the Region, consisting of emergency care doctors, paramedics and qualified and unqualified emergency medical technicians. Apart from collecting demographic data, our questionnaire also had questions about the knowledge on requirements mentioned by the Director General's Order nr. 38/2012. Data collection was carried out between May-September 2013. Data analysis was completed by SPSS Statistics Version 20, with the help of descriptive and mathematical statistics. During the course of the statistical analysis used chi-square test and one-way analysis of variance (ANOVA).

Results: Based on the answers collected with our questionnaire, our results show that the level of knowledge emergency personnel possesses on management of mass accidents is generally sufficient ($p=0,00$). As a way of further education, our respondents suggest a set-up mass accident situation, which they believe would be a good way to ensure the expansion and test of their knowledge annually ($p=0,06$).

Conclusion: Emergency personnel of the Region acquired successfully the knowledge given by the Director General's Order, proven by the results of our study. In line with the international literature it is advised to prepare for mass collision management with the help of set-up simulations, although such simulations and theoretical education programs do not substitute actual field experience.

Keywords: mass collision, further education, patrol personnel, preparedness

Irodalom

1. Sztanojev Gy., Polgár J., Kéri T. (1993) Katasztrófák egészségügyi következményeinek felszámolására létrehozott egészségügyi szakorvosi „modell – szervezet”. In: Honvédorvos, 45 (1) pp 24-29.
2. Shackelford S, Nguyen L, Noguchi T, Sathyavagiswaran L, Inaba K, Demetriades D. (2011) Fatalities of the 2008 Los Angeles train crash: autopsy findings, Am J Disaster Med, 6(2): 127-131.
3. Kleber C., Cwojdzinski D., Strehl M., Poloczek S., Haas NP. (2013) Results of in – Hospital Triage in 17 mass casualty trainings: underestimation of life – threatening injuries and need for re-triage, American Journal Disaster Medicine, 8(1): 5-11.
4. Choksi NK., Behar S., Nager AL., Doyer F., Upperman JS. (2008) Disaster management among pediatric surgeons: preparedness, training and involvement, American Journal Disaster Medicine, 3(1): 5-14.
5. Cone DC, Serra J, Kurland L. (2011) Comparison of the SALT and Smart triage systems using a virtual reality simulator with paramedic students, Eur J Emerg Med, 18(6):314-321.
6. Lampi M., Vikström T., Jonson CO., (2013) Triage performance of Swedish physicians using the ATLS algorithm in a simulated mass casualty incident: a prospective cross – sectional survey, Scandinavian Journal of Trauma, Resuscitation and Emergency Medicine, 21(1): 90.
7. Lendvai R., Kőcse T., Vizer G. (1995) Apró tanulságok egy közúti baleset kapcsán In: Magyar Mentésügy, 15 (3-4) pp 51-55.
8. Glow Sd., Colucci VJ., Allington DR., Noonan CW., Hall EC. (2013) Managing multiple – casualty incidents: a rural medical preparedness training assessment, Prehospital Disaster Medicine, 28(4): 334-341.
9. Wolf S., Partenheimer A., Voigt C., Kunze R., Adams HA., Lill H. (2009) Primary care hospital for a mass disaster MANV IV. Experience from a mock disaster exercise, Unfallchirurg, 11(6): 565-574.
10. Pék E, Nagy G, Marton-Simora J, Deutsch K, Radnai B, Szabó J, Betlehem J. (2011) Élvezeti szerek és a Posttraumás stressz szindróma összefüggései mentődolgozók körében. Nővér, 24;4:11-20
11. Betlehem J., Horváth A., Göndöcs Z., Jeges S., Boncz I., Oláh A. (2010) A kivonuló mentődolgozók egészségi állapotát befolyásoló főbb tényezők hazánkban. Orvosi Hetilap, 151;51:2089-2098.
12. Marton-Simora J, Gyermán O, Nagy, G, Deutsch, K, Göndöcs, Zs, Betlehem, J. (2008) Posttraumás stressz a budapesti mentődolgozók körében. Nővér, 21;4:10-19.
13. Ingrassia PL., Careno L., Barra FL., Colombo D., Ragazzoni L., Tengattini M., Prato F., Geddo A., Della Corte F. (2012) Data Collection in a live mass casualty incident simulation:

automated RFID technology versus manually, *European Journal Emergency Medicine*, 19(1): 35-39.

14. Sapp RF., Brice JH., Myers JB., Hinchey P. (2010) Triage performance of first – year medical students using a multiple – casualty scenario, paper exercise, *Prehospital Disaster Medicine*, 25(3): 239-245.